

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2005. gada 13. janvārī*

Lieta T-184/04

Sulvida — *Companhia de alienação de terrenos, L^{da}*, Lagoa (Portugāle), ko pārstāv N. Buhbinders [*N. Buchbinder*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju,

atbildētāja,

par prasību uzdot Komisijai pienākumu ierosināt direktīvu par kapitālsabiedrību un personālsabiedrību juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu.

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS
INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] un E. Kremona [*E. Cremona*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Process

- 1 Ar 2004. gada 26. maijā Pirmās instances tiesā iesniegto prasības pieteikumu prasītāja, atsaucoties uz EKL 232. pantu, cēla šo prasību sakarā ar bezdarbību pret Komisiju. Tā lūdz Pirmās instances tiesai konstatēt, ka Komisijai attiecībā uz dalībvalstīm ir pienākums pieņemt regulējumu, kas atļauj un padara iespējamu kapitālsabiedrību un personālsabiedrību juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu, neļaujot dalībvalstu tiesiskai kārtībai padarīt šādu pārcelšanu grūtāku vai neiespējamu, un, it īpaši, ieviest direktīvas formā "Parlamenta un Padomes četrpadsmitās direktīvas ierosinājumu par sabiedrību juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu, mainot tiesības, kas tai piemērojamas".

- 2 Prasītāja ir sabiedrība Portugāles tiesību izpratnē, ko pārstāv tās vadītājs N. Buhbinders. Kā pārstāvi *ad litem* (pārstāvībai tiesā) tā iecēla sabiedrību *Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaft* [advokātu akciju sabiedrība], ko pārstāv tās direktors N. Buhbinders, advokāts un vienīgā persona, kam ir tiesības pārstāvēt minēto sabiedrību un kas ir tā pati persona, kas ir prasītājas vadītājs. Prasības pieteikumu ir parakstījis Buhbinders kā advokāts un *Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaft* direktors.

Juridiskais pamatojums

- 3 Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 111. pantu, ja Pirmās instances tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasību vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai acīmredzami juridiski nepamatots, Pirmās instances tiesa, neveicot turpmākas procesuālās darbības, var lemt, izdodot attiecīgu motivētu rīkojumu.
- 4 Pirmās instances tiesa ir guvusi pietiekamu skaidrību no šīs lietas materiāliem un nolēmj, ņemot vērā nelabojamo formas trūkumu prasības pieteikumā, izlemt lietu pēc pašas iniciatīvas, neturpinot procesu.
- 5 Atbilstoši Tiesas Statūtu 19. panta trešajai un ceturtajai daļai, kas Pirmās instances tiesā piemērojamas saskaņā ar minēto statūtu 53. pantu:

“[...] lietas dalībniekus jāpārstāv advokātam.

Tiesā pārstāvēt kādu lietas dalībnieku vai palīdzēt tam var tikai tie advokāti, kas ir tiesīgi praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses.”

6 Turklāt Tiesas Statūtu 21. panta pirmā daļā ir paredzēts, ka:

“Tiesā griežas ar Tiesas sekretāram adresētu pieteikumu. Tajā jābūt iesniedzēja vārdam un pastāvīgai adresei, ziņām par parakstītāju [..]”

7 Visbeidzot, atbilstoši [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmajai daļai:

“Katra procesuālā dokumenta oriģinālu paraksta attiecīgā lietas dalībnieka pārstāvis vai advokāts.”

8 No šīm normām, it īpaši no Tiesas Statūtu 19. panta trešās daļas vārda “pārstāvēt” lietojuma, izriet — lai celtu prasību Pirmās instances tiesā, “lietas dalībniekiem” šī panta izpratnē ir jāizmanto trešās personas, kam ir tiesības praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Eiropas Ekonomikas zonas līguma līgumslēdzējas puses, pakalpojumi (Tiesas 1996. gada 5. decembra rīkojums lietā C-174/96 P *Lopes/ Eiropas Kopienu tiesa, Recueil*, I-6401. lpp., 11. punkts; Tiesas 1999. gada 29. novembra rīkojums lietā T-131/99 *Shaw u.c./Komisija*, Krājumā nav publicēts, 11. punkts).

- 9 Šī prasība izmantot trešās personas pakalpojumus atbilst koncepcijai, ka advokāts līdzdarbojas tiesas spriešanas procesā un tam neatkarīgi un taisnības interesēs ir jāsniedz klientam nepieciešamā juridiskā palīdzība. Šāda koncepcija atbilst dalībvalstu kopīgajām tiesiskajām tradīcijām un tā ir atrodama arī Kopienų tiesību sistēmā, kā arī tā izriet, konkrēti, no Tiesas Statūtu 19. panta (Tiesas 1982. gada 18. maija spriedums lietā 155/79 *A & S/Komisija*, *Recueil*, 1575. lpp., 24. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. decembra rīkojums lietā T-79/99, *Euro-Lex/ITSB (EU-LEX)*, *Recueil*, II-3555. lpp., 28. punkts).
- 10 No tā izriet, ka Buhbinders, advokāts, kas pārstāv prasītāju, attiecīgā procesa ietvaros nevar tikt uzskatīts par “trešo personu” iepriekš minētā rīkojuma lietā *Lopes/Eiropas Kopienų Tiesa* izpratnē. Prasības pieteikumu prasītājas vārdā, pildot advokāta funkciju, iesniedza Buhbinders. No prasītājas sabiedrības dalībnieku 2003. gada 17. februāra lēmuma (“*Gesellschafterbeschluss*”) izriet, ka Buhbinders ir arī šīs sabiedrības vadītājs un ka tādējādi viņš pilda šīs sabiedrības “valdes” pienākumus. Šādos apstākļos Buhbinderam nav tiesību pārstāvēt prasītāju šī procesa ietvaros.
- 11 Tā kā Buhbinders ir parakstījis prasības pieteikumu šajā instancē, ir uzskatāms, ka prasība nav celta ne atbilstoši Tiesas Statūtu 19. panta trešajai un ceturtajai daļai un 21. panta pirmajai daļai, ne [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 43. panta 1. punktam.
- 12 Līdz ar to prasība jebkurā gadījumā ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama.
- 13 Tāpat prasība ir acīmredzami nepieņemama arī attiecībā uz to, ka prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu uzlikt Komisijai par pienākumu iesniegt dalībvalstīm regulējuma ierosinājumu ar noteiktu saturu par kapitālsabiedrību un personālsa-

biedrību juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Kopienu tiesai, pildot tās tiesiskuma kontroles funkcijas, nav jāizdod pavēles institūcijām vai tās jāaizstāj (skat. it īpaši Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-374/94, T-375/94, T-384/94 un T-388/94 *European Night Services* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3141. lpp., 53. punkts, un 1999. gada 9. septembra spriedumu lietā T-127/98 *UPS Europe*/Komisija, *Recueil*, II-2633. lpp., 50. punkts).

- 14 Turklāt vienkāršs direktīvas ierosinājums, kādu prasītāja pieprasa Komisijai par kapitālsabiedrību un personālsabiedrību juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu, nav dokuments, kas radītu trešām personām saistošu tiesisku iedarbību, bet gan tīri starpposma un sagatavojošs pasākums. Tātad šāds pasākums nevar būt priekšmets prasībai atcelt tiesību aktu EKL 230. panta izpratnē, un, nepieņemot šādu pasākumu, nevar arī celt prasību sakarā ar bezdarbību EKL 232. panta izpratnē (Tiesas 1979. gada 28. marta spriedums lietā 90/78 *Granaria*/Padome un Komisija, *Recueil*, 1081. lpp., 12. un turpmākie punkti; Pirmās instances tiesas 1996. gada 26. novembra rīkojums lietā T-167/95 *Kuchlenz-Winter*/Padome, *Recueil*, II-1607. lpp., 20. un turpmākie punkti; 1997. gada 15. maija rīkojums lietā *Berthu*/Komisija, *Recueil*, II-811. lpp., 18. un turpmākie punkti, un 1999. gada 1. decembra rīkojums lietā T-198/99 *Buchbinder* un *Nöcker*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 11. punkts).
- 15 Tāpat ir jāatgādina, ka prasība atcelt tiesību aktu, ko cēlusi privātpersona, nav pieņemama, ja tā ir vērsta pret atteikumu pieņemt vispārējas nozīmes tiesību regulējumu (Pirmās instances tiesas 1998. gada 11. decembra rīkojums lietā T-22/98 *Scottish Soft Fruit Growers*/Komisija, *Recueil*, II-4219. lpp., 41. punkts). Tātad šī norma pēc analogijas ir piemērojama šajā lietā, ciktāl direktīva, attiecībā uz kuru prasītāja lūdz uzlikt Komisijai pienākumu to ierosināt, ir vispārējas nozīmes normatīvs akts. No tā izriet, ka fiziskas vai juridiskas personas celta prasība par bezdarbību, ar ko lūdz konstatēt, ka Komisija prettiesiski ir atturējusies ierosināt pieņemt kādu direktīvu, arī ir nepieņemama.

- 16 No iepriekšējo apsvērumu kopuma izriet, ka šī prasība ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama, neinformējot par to atbildētāju.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 17 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 1. punktam prasītāja atlīdzina savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;**
- 2) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Luksemburgā, 2005. gada 13. janvārī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

M. Jaeger